

కొండవల్ల వ్రాసిన వాక్యాలు

బాటిల్ కార్కు విప్పి గ్లాసులో వంపిన మందు పొంగు వారి చిక్కగా బ్లడ్ బేంకులోని రక్తంలా ఉంది. సుర్యాస్తమయ రవి బింబంకంటే ఎర్రగా ఉందా ద్రవం. రక్తం త్రాగేపులిలా డాక్టర్ పురుషోత్తం నాయుడుగారు గ్లాసుమీద గ్లాసు రెండు రాండ్లులాగించి కుర్చీలో చారగిలబడ్డారు.

సుదుటిమీద పట్టిన చముట బిందువులను వాష్‌కివ్‌తో తుడిచారు. చముట పట్టిన శరీరానికి ఫేవ్‌గాలి చా చున్నట్లు "ఉఫ్..!" చాతిమీద నోటితో ఊదుకున్నారు. బంగళా అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. పనివాళ్లు ఎవరింటికి వాళ్లు వెళ్ళిపోయారు. భార్య దివ్యమహాలక్ష్మి లోపలి గదిలో పడుకుని ఉంది. ఉన్న ఒక్కగా నొక్కకొడుకు సురేష్ ఏ రోజుకెక్కడ ఉంటాడో తెలీదు. రాత్రి పదిగంటల సమయం. బైట ఎవరో కాలింగ్ బెల్ వాయిస్తున్నట్లుంది. "ట్రాంగ్... ట్రాంగ్..." శబ్దం వినిపించింది. "వేళాసాళా లేదా పేషెంట్లకి..." విసుక్కుంటూ లేచి తలుపుతీసారు డాక్టరుగారు.

ఎదురుగా ఓ ముప్పదియేండ్ల యువకుడు నిలుచుని ఉన్నాడు.

"నమస్కారం డాక్టర్ గారూ..." తడబడే కంఠస్వరంతో అన్నాడా యువకుడు. అతని పేరు సలీం. అతని శరీరం ఎందుకోభయంతో కంపిస్తోంది. శరీరమంతా చముటతో తడిసి జుత్తంతా వెదిరి చింపిరిగా ఉంది.

ఏదో ఆపదలో ఉన్నట్లు కనిపించాడు సలీం.

"నన్ను రక్షించండి డాక్టరుగారు..." అన్నాడు సలీం.

"ఊ... ఏమిటి జబ్బు...?" అడిగారు డాక్టర్ గారు.

"జబ్బు కాదు సార్... హత్య... హత్యచేశానుసార్..." అన్నాడు సలీం.

సలీం మాటలకు గతుక్కువడిన డాక్టర్ గారి తల దిమ్మంతా దిగివట్టయింది.

"హత్యా...? ఎక్కడ...? ఎవరు చేశారు...?" ఆత్యంతగా అడిగారు డాక్టరుగారు.

"నేనేసార్ హత్యచేశాను. ఈ దినం నాలుగు గంటల

సమయంలో అరకునుండి ఈ ఊరువస్తూ ఉంటే ఓ యువకుడు అనుకోకుండా ప్రక్కదారి నుండి వచ్చి నేను నడుపుతున్న వేసు కడ్డంగాపడ్డాడు సార్... బాగా తాగి ఉన్నాడు సార్. వేన్ నుండి ఎంత తప్పించుదామని ఎంత ప్రయత్నించినా లాభం లేకపోయింది సార్. బాగా తాగి ఉన్నందున ముందు చక్కాలక్కింద పడి పున్నపాలు చచ్చిపోయాడు సార్.

అసలతనిది ఆత్మహత్య... హత్య తేలీదుకానీ నా భయం కొద్ది ఇలా పారిపోయి వచ్చేసాను సార్" చెప్పాడు సలీం.

"ఎవరైనా చూశారా...?"

"అతనిలాంటి యువకులే కొందరు కొంతదూరంలో ఉన్నారు. వాళ్లెవరూ గమనించినట్లు లేదు. నేను వేసు దిగి ప్రక్కనున్నతోపు గుండా పరుగులంకించుకొని ఈ వైపు వస్తున్న లారీని ఎక్కి ఇలా వచ్చేసాను సార్..."

"మరి 'వేన్' ఏం చేశావ్...?"

"అక్కడే వదిలేశాను సార్. అసలు వేసు నాది కాదు. ఎవరిదో ప్రైవేట్ వేసు అది. సరకు డెలివరీ చేసి వస్తుంటే అదెక్కి వచ్చేశాను సార్"

మరి ఆ వేసు డ్రైవరు ఏమయ్యాడు...?"

"ఆ వేసు డ్రైవర్ బాగా మందుకోట్టి ఉన్నాడు సార్. వాడు బండి సరిగా నడుపలేకపోతుంటే నేనే స్టీరింగ్ తీసుకొని నడిపించాను. ఆ డ్రైవర్ బాక్ సీటులోకి వెళ్లి పడుకున్నాడు. అంతలోకే ఈ ఏక్సిడెంట్ జరిగింది సార్. నన్ను రక్షించండి..." అన్నాడు సలీం వివరంగా.

"మప్పేం చేస్తుంటావ్..." అసలు ఆ ప్రదేశానికి ముప్పేండుకెళ్లావ్...?" అడిగారు డాక్టర్ గారు.

"ఈ ఊళ్లో దేవుడమ్మగారి వేసుకు డ్రైవర్ గా ఉంటు ఉంటున్నాను సార్..."

"ఫాన్సీ షాప్ దేవుడమ్మనా...?"

"అవునండీ..."

"నా భార్య పురుడుకని దానికన్న వారింటికి అరకు వెళ్లింది సార్. దాన్ని చూడటానికి వెళ్లిన నేను తిరుగు

ప్రయాణంలో ఈ ప్రమాదం జరిగిపోయింది సార్"

"నువ్వు ఏక్సిడెంట్ చేయటం ఎవరూ చూడలేదన్నమాట..."

"లేదర్..."

"అయితే నన్నేం చేయమంటావ్..." అడిగారు డాక్టర్ గారు.

"ఏక్సిడెంట్ జరిగిన సమయంలో మీ పోస్టులలో ఇన్‌పేషెంట్లుగా ఉన్నట్లు నాకు సర్టిఫికేటు ఇవ్వండి సార్ అంతే"

"నేను నిర్దోషినాతాను"

"ఆ మాటతో డాక్టర్ పురుషోత్తం నాయుడుగారి బ్రెయిన్ చాలా సునిశితంగా పని చేయనారంభించింది. అతని భృకుటి ముడుతలుపడ్డాయి.

"అయితే నిన్ను నిర్దోషిని చెయ్యాలంటావ్..."

"అవున్నార్... నన్ను ఈ ఆపదనుండి తమరే కాపాడాలి..." దీనంగా అన్నాడు సలీం.

"ఇలా లోపలికిరా..." అంటూ డాక్టరుగారు లోపలి గదిలోకి దారితీసి కుర్చీలో కూర్చున్నారు.

అతనివెంట వెళ్లిన సలీం చేతులు కట్టుకొని డాక్టరుగారి ఎదర నిలుచున్నాడు.

"అలా కూర్చో..." అక్కడే ఉన్న స్టూలు చూపించారు డాక్టరుగారు.

సలీం స్టూలుపై ఒదిగి ఒదిగి కూర్చున్నాడు.

"ఎంత డబ్బు తెచ్చావ్...? విల్పుస్లాట్ సిగరెట్లు ముట్టిస్తూ అడిగారు డాక్టరుగారు.

"కొద్దిగానే సార్..." అంటూ ఫేంట్లు జేబునుండి వందరూపాయల నోట్లు మూడు తీసి డాక్టరుగారి టేబులుపై పెట్టాడు సలీం.

"మూడువందలేనా...? ఇదేం మామూలు సిక్ సర్టిఫికేట్ అనుకున్నావా...? ఒక నేరస్థుని నిర్దోషిని చేసేందుకు ఇచ్చే సర్టిఫికేటు కనీసం వెయ్యిరూపాయలైనా అవుతుంది" అన్నారు డాక్టర్ పురుషోత్తం నాయుడుగారు.

"అంతమాట అనకండి సార్... నేను మోలారు నడుపుకునే సామాన్య డ్రైవర్ని. నా దగ్గర మీరు అడిగినంత డబ్బులేదు సార్. ఇది ఉంచండి" అంటూ రెఫిడ్ జేబునుండి రెండువందల రూపాయల చిల్లరనోట్ల కట్ట తీసి ముందుంచిన డబ్బుపై పెట్టాడు సలీం.

"వీల్లేదయ్యా... నిన్ను ఈ నేరం నుండి తప్పించాలంటే నేను చెప్పిన వెయ్యిరూపాయలు

“నన్ను రక్షించండి సార్. మీరు తలచుకుంటే ఇదేం పెద్ద పని కాదు. నేను మీకిచ్చే ఈ ఐదువందల రూపాయల కంటే నాకు మీరుచేసే సహాయం చాలా గొప్పది సార్. నా ఛిత్తి మేరకే మీకీ డబ్బు ఇస్తున్నాను

అవుతుంది. లేకుంటే శిక్ష అనుభవించు..." అసహనంగా అన్నారు డాక్టరుగారు.

సలీం గభాయిన డాక్టరుగారి రెండు కాళ్లను చుట్టేశాడు.

"నన్ను రక్షించండి సార్... మీరు తలచుకుంటే ఇదేం పెద్దపని కాదు. నేను మీకిచ్చే ఈ బదువందల రూపాయలకంటే నాకు మీరుచేసే సహాయం చాలా గొప్పదిసార్. నా శక్తిమేరకే మీకీ డబ్బు ఇస్తున్నాను కానీ... మీరు చేయబోయే సహాయానికిది సరికాదు సార్.

"సార్... సార్... నన్ను కాపాడండి..." దీనంగా కళ్లంట నీరు కారుస్తూ అన్నాడు సలీం.

"సరే... లే.. లే..!" అన్నారు డాక్టరుగారు. సలీం డాక్టరు కాళ్ల విడిచిపెట్టి లేచి కళ్లు తుడుచుకొని చేతులు కట్టుకొని నిలబడ్డాడు.

"నీవు ఈ దినం రెండుగంటల నుండి రేపు ఉదయం పదిగంటలవరకు నా డిస్పెన్సరీలో నా ట్రీట్ మెంటులో ఉంచినట్లు ఈ సర్టిఫికేటు వ్రాసాను. ఓ వారం రోజులవ

అనుభవం కంటే ఎక్కువ. రెండు రోజుల తరువాత నాకు మూతం కనిపించింది. పాజిషన్ వెళ్ళాను" డాక్టర్ పురుషోత్తం నాయుడుగారు వ్రాసిన సర్టిఫికేటు సరికిచ్చారు.

"ఇక సువ్ వెళ్ళ..." అన్న డాక్టరుగారి మాటలకు మీమేలు మర్చిపోలేను సార్... మీకు అల్లా వల్లగా చూడాలి. మళ్ళీ కలుస్తాను" అని వెళ్ళి ఆ చీకటిలో కనిపించాడు సరీం. సరీం విడిచిపెట్టిన దబ్బు తీసి తప్పిగా టుబ్ సాగులో పెట్టారు డాక్టరుగారు.

ఆ తప్పిలోనే తన వైవేట్ గదిలోకి వెళ్ళారు. అక్కడ ఇంచుమించు త్రాగి విడిచి పెట్టిన మందు సీసా తీసి ఖాళీ చేశారు.

రాత్రుల పన్నెండు గంటలైంది. అప్పటికి ఆ రోజు కార్యక్రమం పూర్తి అయిందనుకొని నిద్ర పుస్తకమించబోతున్న డాక్టరుగారికి తిరిగి కాలింగ్ బెల్ వినిపించింది.

"మళ్ళీ ఎవరో చూడండి..." అనుకుని విసుక్కుంటూ వెళ్ళి ఎవరుగా తలుపులు తెరిచారు డాక్టరుగారు.

ఎదురుగా వాకిట్లో పోలీస్ వేసు ఉంది. యస్.ఐ ముత్యాలరావు "గుడ్ నైట్ సార్..." అని విష్ చేశాడు.

"ఏమిటదంతా..." అని చూస్తున్న డాక్టర్ గారితో.

"ఐయాప్ వేరీ సారీ సార్.. మీ అబ్బాయి వేన్ ఏక్సిడెంట్ లో చనిపోయాడని తెలియజేయడానికి విచారించుతున్నాను. డ్రైవరు పరాలో ఉన్నాడు. పబ్లిక్ లీన్ ప్రయత్నం చేస్తాన్నాం" అన్నాడు యస్.ఐ ముత్యాలరావు.

విషయం విన్న డాక్టర్ గారు చోటమాటలాక నిశ్చేష్టులయ్యారు.

"ఇంక వేన్ లో ఉంది, చూడండి సార్... అన్న ముత్యాలరావు మాటకు భారంగా అడుగులేస్తూ వేసు దగ్గరగా వెళ్ళి శవాన్ని చూసి తన కొడుకు సురేష్ అని తెలుసుకొని ఓ శ్లోష్కహాసం చేశారు.

అది పిచ్చి ఎత్తేటప్పుడు వచ్చేనప్పులా ఉంది.

"అరకువేలీ ఏక్సికర్షన్ కు వెళ్ళిన కుర్రాళ్ళలో మీవాడు వేసు ఏక్సిడెంట్ లో చనిపోయాడు సార్. ఇంకొకరి అంతా చేసేసరికి ఇంతరా తి అయింది. ఇంకా పోస్టుమార్టం చేయాలి..." అన్నాడు యస్.ఐ ముత్యాలరావు.

తను దబ్బు తీసుకొని సర్టిఫికేటు ఇచ్చిన సరీం తన కొడుకు హత్యకు కారకుడు కాదుకదా..." అనుకునే సరికి డాక్టరుగారికి వాతం కమ్మినట్టయింది.

"ఆ డ్రైవర్ ఎవరైందీ తెలిసిందా...?" అడిగారు డాక్టర్ గారు.

"తెలిసింది సార్. ఈ ఊరి దేవుడమ్మగారి వేసు డ్రైవర్ సరీం. సరీం వేసు డ్రైవ్ చేస్తుండగా చూసిన ఓ వ్యక్తి చెప్పాడు" అన్నాడు ముత్యాలరావు.

"సరీం చేసిన హత్యానేరాన్ని కప్పిపుచ్చేందుకు తననుండి సర్టిఫికేటు తీసుకున్నాడ"ని చెప్పాలని వారు పెగల్ ప్రయత్నించిన డాక్టరుగారికి మాట గొంతునుండి బయటకు రాలేదు.

"నా కొడుకును చంపిన హంతకుడి నుండి లంచం తీసుకొని అతను నిర్దోషి అని తెలిపే సర్టిఫికేట్ వేనే ఇచ్చాను" యస్.ఐ తో చెప్పాలని డాక్టరుగారు ఎంతో ప్రయత్నించారు. కానీ ఒక్కమాట వెప్పలేకపోయారు.

"ఒక నేరస్థుడిని రక్షించేందుకు లంచం తీసుకున్న నేను అంతకంటే నేరస్థుడిని అయ్యాను. అందుకే దేవుడు

గుర్తు

"అడ, మగ ఇద్దరూ పాంట్, షర్ట్ వేసుకుంటే ఎవరెవరో ఎలా గుర్తు పట్టగలవు?" అడిగాడు రమేష్ ని సురేష్.

"ఏముంది? నోరు మూయకుండా మాట్లాడే మనిషి... అడ! నిశ్చబ్దంగా వినే మనిషి మగ—" చెప్పాడు రమేష్.

—జోకర్ (హైద్రాబాద్)

నా కొడుకునే హత్య చేయించాడు" గట్టిగా అరవాలనుకున్నాడు డాక్టర్.

"ఏమిటండి డాక్టరుగారు... ఏదో చెప్పాలని సంశయిస్తున్నారు" చెప్పండి అన్నాడు ముత్యాలరావు.

కానీ... అలా అడిగేంతలోనే నిలుచున్న చోటనే కూలబడిపోయారు డాక్టర్ నాయుడుగారు.

అసలు సిసలైన
మగ నవల
కాసే సీరియల్
రాంజీ షం
త్యర